

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4973/2022
01.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Ивановић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ АД Нови Сад, чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3713/21 од 30.05.2022. године, у седници већа одржаној 01.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3713/21 од 30.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2324/21 од 07.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, поништено је решење туженог о отказу уговора о раду од 17.05.2013. године, којим је тужиоцу престао радни однос као незаконито. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу врати на рад. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара са затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3713/21 од 30.05.2022. године, жалба тужиоца је усвојена, а жалба туженог је делимично усвојена и решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди укинута и предмет у овом делу враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је у преосталом делу жалба туженог одбијена, а првостепена пресуда у преосталом делу, потврђена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити има битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер другостепени суд није погрешно применио одредбу члана 355. став 4. овог закона, а што је могло бити од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог до 24.05.2013. године, када му је решењем туженог од 17.05.2013. године престао радни однос као технолошком вишку. Тужилац је по занимању дипломирани економиста, а био је у радном односу код туженог на пословима продавца касир БС. На основу понуде за закључење анекса уговора о раду број 6 од 20.06.2012. године, тужиоцу је измењен уговор о раду тако што је распоређен да обавља послове „самостални сарадник за административну и техничку подршку“ у „НИС“-у, у одељењу за административно техничка питања. Тужени је 20.03.2013. године донео Одлуку о покретању поступка утврђивања вишка запослених услед организационих промена, а 24.04.2013. године и Програм решавања вишка запослених. Изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова од 14.05.2013. године, укинута су организационе јединице и радна места, а између осталог и Служба за административно техничка питања и односе са запосленима, Функција за организациона питања, у коју је тужилац распоређен Анексом број 6, због чега му је тужени дана 17.05.2013. године донео решење о отказу уговора о раду као технолошком вишку. Правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду П1 79/19 од 07.02.2020. године, поништен је као незаконит Анекс број 6 уговора о раду од 20.06.2012. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужиоца, поништили решење о отказу уговора о раду и обавезали туженог да тужиоца врати на рад, оцењујући да је то правна последица поништеног Анекса уговора о раду правноснажном пресудом, с обзиром да је вредновање престанка потребе за радом тужиоца вршено са становишта послова на које је тужилац био незаконито распоређен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиоца.

Према одредби члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05... 32/13, важећег у спорном периоду), послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Тужени је с позивом на наведену законску одредбу, оспореним решењем тужиоцу отказао уговор о раду, јер је након извршених организационих промена утврђено да је престала потреба за његовим радом на пословима на којима је он

распоређен Анексом број 6. Имајући у виду да је каснијом правноснажном судском одлуком овај Анекс поништен (јер распоређивање тужиоца није било у складу са законом), то је неправилно извршено и вредновање престанка потребе за радом тужиоца, с обзиром да је вршено са становишта послова на које је незаконито премештен, због чега су правилно нижестепени судови поништили оспорено решење о отказу уговора о раду.

Супротно наводима ревизије, правилно су судови обавезали туженог и да тужиоца врати на рад, јер је то нужна правна последица незаконитог престанка радног односа, у смислу члана 191. став 1. Закона о раду. Без утицаја је на другачију одлуку и навод ревизије да су послови на којима је тужилац радио пре незаконитог распоређивања такође укинута организационим променама код туженог, јер та чињеница не може конвалидирати незаконито понашање туженог као послодавца које је претходило доношењу оспореног решења.

Такође, како законитост анекса уговора о раду који је тужилац закључио са туженим представља претходно питање за одлуку у поступку о законитости решења о отказу уговора о раду, то супротно наводима ревизије, незаконитост наведеног анекса има за последицу поништај решења о отказу уговора о раду.

Са изложеног, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Захтев туженог за накнаду ревизијских трошкова је одбијен, имајући у виду да тужени по овом правном леку није успео, па је применом члана 165. став 2. ЗПП, донета одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**